

сти се иксключатъ: — то таково едно сужденіе се на-
зивава *члстно оприцарелно* Напримѣръ: нѣкои Бжл-
гари не обичатъ матерный си языкъ и совсѣмъ не ми-
лѣять за родно-то си отечество. —

Вещественно развитіе на сужденія-та.

§. 35.

Както въ послѣдній параграфъ видѣхмы че разу-
мъ-тъ спорядъ законъ сѣщности и противорѣчія
може да развіе двѣ сужденія взаимно-противополо-
жны по *формъ-шж*: тѣй онъ намѣрва основаніе въ
едно какво да е понятіе за да развіе другы двѣ взаи-
мно-противоположны сужденія по *сѣдържанье-шо*
илъ. Това основаніе состои въ туй, че всяко едно
понятіе е не само *цѣлостъ* на бѣляци-тѣ, що се сѣ-
дѣржатъ въ него, но ѣще и *общностъ* на представле-
нія-та му. — За да обьясимъ това по добръ казва-
мы че всичко що се сѣдѣржя въ понятіе-то, непре-
мѣнно сѣ намира въ него; а щото сѣ намира въ по-
нѣтіе-то всякога може да се извади отъ него и да
му се направи казуемо безъ да се повреди чрезъ то-
ва цѣлостъ-та на сѣдѣржанье-то му; защото всѣки
единъ отъ бѣляцы-тѣ на понятіе-то, мѣкаръ и да
му стане казуемо, но като черта на сѣдѣржанье-
то сѣщаго и самага того понятія пакъ принадлежи
на само-то това и всичко понятіе. Напротивъ, всич-
ко щото се сѣдѣржя *подъ понѣшіе-шо* бива обикно-
венно таково, щото може да ограничи или само не-
гово то вещество (матерія), безъ да закача объ-
емъ-тъ му; или пакъ само объемъ-тъ му, безъ да
ограничва вещество-то му; при това, може да огра-
ничва единъ само вещественный бѣлягъ безъ да